

การทำงานของ เครื่องมือตรวจสอบโพรโทคอล

การทำงานของ เครื่องมือตรวจสอบโพรโทคอลที่ออกแบบนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

4.1 ส่วนอ่านและวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือตรวจสอบโพรโทคอลนี้จะทำงานได้ก็ต่อเมื่อสั่งดำเนิน (run) โปรแกรมควบคุมการทำงานทั้งหมดที่อยู่บนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์เสียก่อน โปรแกรมนั้นคือ SDLC.COM เมื่อสั่งดำเนินโปรแกรมนี้อาจมีรายการให้เลือก (menu) ขึ้นบนจอแสดงผล (monitor) ดังรูปที่ 4.1 การแสดงผลนี้จะถูกแบ่งเป็นสองแบบคือ layer1 และ layer2 ถ้าต้องการแบบใดก็ให้กดหมายเลขที่กำกับหน้าข้อความนั้น ๆ แต่ถ้าต้องการยกเลิกการทำงานทั้งหมดให้กดหมายเลข "3" โปรแกรมก็จะออกมาสู่ DOS (Disk Operating System) ทันที เมื่อเลือกชนิดของการแสดงผลแล้ว โปรแกรมในส่วนนี้จะไป reset ระบบให้อยู่ในสถานะเริ่มต้นและเปลี่ยนสถานะของบัสให้อยู่ในความครอบครองของซีพียู 1 และ 2

This software is used for SDLC protocol monitoring set

Display format

1) Layer1 : DTE X...XX

: DCE X...XX

2) Layer2 : FROM ADDR. N(S) P/F N(R) TYPE FCS

3) Quit

Select [1,2 or 3]

รูปที่ 4.1 แสดงรายการให้เลือกของโปรแกรม SDLC.COM

เมื่อซีพียู 1 และ 2 ได้รับการ reset และ set แล้วก็ดำเนินโปรแกรมที่ถูกบรรจุใน EPROM ของแต่ละตัวโดยไม่ขึ้นต่อกัน โปรแกรมในช่วงแรก ๆ จะเป็นการกำหนดค่าเริ่มต้นต่าง ๆ ให้กับ 8253 และ 8273 ให้อยู่ในสถานะพร้อมที่จะรับข้อมูล 8273 จะรับข้อมูลได้ก็ต่อเมื่อตรวจพบแฟลคของ SDLC การรับข้อมูลจะรับข้อมูลที่เข้ามาเป็นแบบอนุกรมแปลงให้เป็นแบบขนานทุก ๆ ครั้งที่ได้รับเขตต่าง ๆ ของ SDLC ได้ 8273 จะส่งสัญญาณขัดจังหวะไปยัง Z-80 หลังจากนั้น Z-80 จะทำการวิเคราะห์ว่าต้องให้บริการเป็นแบบใด (โปรแกรมในส่วนนี้เรียกว่า Maskable Interrupt Service Routine) ถ้าเขตที่ได้รับได้เป็นชนิด control, address หรือ ข้อมูล ก็จะนำข้อมูลที่อยู่ใน receive data register เข้าไปเก็บในหน่วยความจำทันที แต่ถ้าเป็น เขตประเภท แฟลค, FCS ก็ทำการแปลงรหัสเหล่านี้ให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมเสียก่อนแล้วจึงนำไปเก็บในหน่วยความจำ กรณีสุดท้ายคือกรณีที่เป็นสถานะต่าง ๆ เช่น idle, abort, เฟรม มีขนาดน้อยกว่า 32 บิต Z-80 จะรู้สถานะเหล่านี้โดยการอ่านรหัสที่ถูกแจ้งมาจาก 8273 หลังจากนั้นก็จะนำรหัสเหล่านี้มาแปลงให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมแล้วจึงเก็บลงหน่วยความจำเช่นกัน

หน่วยความจำที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีแอดเดรสตั้งแต่ 2000H-9FFFH (เมื่อมองจาก Z-80) เมื่อซีพียูตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งสองตัวเก็บข้อมูลจนเต็มหน่วยความจำหลักแล้วก็จะแจ้งสถานะของตัวมันเองไปยังหน่วยความจำส่วนกลางเพื่อให้ซีพียูอีกตัวหนึ่งรับรู้สถานะหลังจากนั้นแต่ละตัวก็จะทำการย้ายตำแหน่งในการเก็บข้อมูลไปไว้ในหน่วยความจำสำรอง (ตำแหน่งที่ A000H-BFFFH) เป็นการชั่วคราว ในที่นี้กำหนดให้ซีพียู 1 มีสิทธิพิเศษเหนือซีพียู 2 คือสามารถส่งสัญญาณขัดจังหวะ (14) ไปยังซีพียู 3 ได้ ดังนั้นเมื่อข้อมูลเต็มหน่วยความจำ ซีพียู 1 จะทำการขัดจังหวะไปยังซีพียู 3 เมื่อซีพียู 3 ได้รับสัญญาณขัดจังหวะ ก็จะทำการส่งสัญญาณตอบรับไปยังซีพียูทั้งสองตัวและสัญญาณนี้จะไปเข้าที่ขา NMI นั่นเองเมื่อ Z-80 ได้รับสัญญาณ NMI ก็จะไปให้บริการสำหรับการขัดจังหวะชนิดนี้ (โปรแกรมนี้อยู่ในส่วนของ Non-Maskable Interrupt Service Routine ภาคผนวก ค) ซึ่งจะทำการ set และ reset สถานะต่าง ๆ ในขณะที่ซีพียู 3 ส่งสัญญาณตอบรับไปยังซีพียู 1 และ 2 นั้นก็จะส่งสัญญาณขอใช้บัสไปด้วยซึ่งมีผลทำให้ 74LS245(8-12) อยู่ในสภาวะ idle ส่วน 245(1-6) อยู่ในสภาวะ active และในช่วงนี้ซีพียู 3 จะทำการเคลื่อนย้ายข้อมูลจากหน่วยความจำหลักของซีพียู 1 และ 2 ไปยังหน่วยความจำที่ใช้ในการแสดงผล หลังจากซีพียู 3 เคลื่อนย้ายข้อมูลเรียบร้อยแล้วก็จะส่งสัญญาณแจ้งไปยังซีพียูทั้งสองตัวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ Z-80 ได้

รับแจ้งสัญญาณครั้งที่สองนี้ก็จะเป็นไปทำการ set และ reset สถานะต่างๆอีกครั้งหนึ่งพร้อมกันนั้นก็ย้ายที่เก็บข้อมูลไปยังหน่วยความจำหลัก เช่น เดิมและทำการเก็บข้อมูลต่อไป ส่วนข้อมูลที่ถูกเก็บในขณะที่เกิดการย้ายข้อมูลนั้นก็จะถูกย้ายไปเก็บในหน่วยความจำหลักด้วย เพื่อทำให้เกิดความต่อเนื่องของข้อมูลที่ได้รับได้

4.2 ส่วนแสดงผลและบันทึกข้อมูล

หลังจากซีพียู 3 ย้ายหน่วยความจำของซีพียู 1 และ 2 มาไว้ในหน่วยความจำของภาคแสดงผลเรียบร้อยแล้วก็จะนำข้อมูลนี้แสดงผลบนจอภาพขึ้นอยู่กับ การเลือกชนิดของการแสดงผลในตอนแรก ตำแหน่งของข้อมูลที่ใช้แสดงผลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 4000H-47FFFH และ 48000H-4FFFFFFH เป็นข้อมูลที่มาจากซีพียู 1 และ 2 ตามลำดับ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกเก็บอยู่ในตัวแปรที่มีลักษณะเป็นแถวลำดับ (array) ชื่อ box1 และ box2 ตามลำดับ แถวลำดับแต่ละตัวจะมีขนาด 32 กิโลไบต์ ในที่นี้กำหนดให้ซีพียู 1 รับข้อมูลที่มาจาก DTE และซีพียู 2 รับข้อมูลที่มาจาก DCE

4.2.1 การแสดงผลในแบบ layer1 จะเป็นการนำข้อมูลทุกลักษณะที่ถูกเก็บอยู่ในหน่วยความจำออกมาแสดงทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น แฟล็ก, address, control, FCS หรือสถานะต่าง ๆ การแสดงผลนั้นจะต้องนำรหัสที่รับได้มาแปลงให้เป็นรหัส ASCII เสียก่อนแล้วจึงนำไปแสดงผล ลักษณะที่แสดงนั้นอยู่ในรูปที่ 4.2 โดยจะนำข้อมูลมาเรียงต่อกันให้ยาวที่สุดแต่ 1 บรรทัดจะต้องไม่เกิน 80 ตัวอักษร ถ้ามีเศษที่มากกว่านี้จะตัดให้พอดีกับรหัสสั้นๆถึงแม้ว่าจะไม่เต็ม 80 ตัวอักษรต่อหนึ่งบรรทัดก็ตาม ข้อมูลที่ได้มาจาก DTE และ DCE จะถูกนำมาแสดงแบบสลับกันไปทุกบรรทัด การแสดงนั้นจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะได้รับคำสั่งให้หยุด

4.2.2 การแสดงผลในแบบ layer2 แบบนี้จะเป็นการนำข้อมูลแต่ละเฟรมมาวิเคราะห์ว่ามีรหัสของคำสั่งหรือคำตอบรับ เป็นเช่นไร การแสดงผลในลักษณะนี้จะให้ประโยชน์ในการวิเคราะห์การโต้ตอบการรับส่ง SDLC เฟรมไปยังต้นทางและปลายทางโดยมีการแสดงผลในรูปที่ 4.3 ส่วนในกรณีที่เกิดสถานะต่างๆก็จะแสดง เฉพาะชนิดของสถานะที่เกิดขึ้นเท่านั้น

4.3 การพิมพ์ผลข้อมูล

โปรแกรมที่ใช้ในการพิมพ์ผลข้อมูลคือ PSDLC.COM เมื่อสั่งดำเนินโปรแกรมนี้จะมีรายการให้เลือกดังรูปที่ 4.4 โปรแกรมจะนำข้อมูลที่ถูกเก็บอยู่ในจานแม่เหล็กมาแสดงผลตามหมายเลขที่เลือก ถ้าต้องการพิมพ์ผลให้กดคีย์ (key) ใด ๆ (ยกเว้นคีย์ Enter) 1 ครั้งและตามด้วยตัว "P" ผลที่พิมพ์ได้จะเหมือนกับรูปแบบของผลที่แสดงบนจอภาพขณะนั้น

This software is used for DISPLAY data from DISKETTE

Display format

1) Layer1 : DTE X...XX

: DCE X...XX

2) Layer2 : FROM ADDR. N(S) P/F N(R) TYPE FCS

3) Quit

Select [1,2 or 3]

รูปที่ 4.4 แสดงรายการให้เลือกของโปรแกรม PSDLC.COM